

SU SCHWÄTZE MIR

von Katharina Schaaf

Nikolohs on Belzebub!

Einst zoch dä
hailije Nikolohs
zo mäiner Kennerzäit,
me'm Belzebub
von Stroß zo Stroß.
Oft denk' ich drahn
noch häit.

Dä Belzebub
wor raweschwazz,
hat Hörner an dämm Kopp.
Vur säiner biese
Deuwelsfratz
wor bang –
dä grießte Stropp!

Ä hat gerasselt met der Kett'
gebrummelt, wie en Bär
on naachts em Traum,
em warme Bett,
lief ä ons hennerher!

Bereits em Herbst
wurd' ich gefoppt von

dämm Geschwister-Club:
„Dau wiers bahl en de Sack
gestoppt,
vom schwazze Belzebub“!

On wenn dä Nikolohs
dann kohm,
met Ditze, Äppel, Neß,
floß stets vur Angst
en Tränestrom,
dei Fräid wor sauerseß.

Dä Schrecke es nau längst
verjährt,
fern leit dat Kennerland.
Häit senn die Klaine
offgeklärt,
dä Belzebub verbannt.

Kein Träncher were
mie vergoß,
dat Kend net bang gemacht.
Allein gieht häit
dä Nikolohs --meldtätisch
dorch die Naacht!

6. 12. 94 Kath. Schaaf